

עמ"י 3482/08/15 - מדינת ישראל נגד מנאר חאמד, רהאם אלג'עאפרה

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"י 3482-08-15 מדינת ישראל נ' חאמד עמ"י 3475-08-15 מדינת ישראל נ' אלג'עאפרה

02 אוגוסט 2015

בפני כבוד השופטת יפעת שיטרית	
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבות	1. מנאר חאמד 2. רהאם אלג'עאפרה

נוכחים: בשם העוררת: פקד סלמאן דאהר

בשם המשיבה 1: הובאה וע"י ב"כ עו"ד אלעד סויסה

בשם המשיבה 2: הובאה וע"י ב"כ עו"ד שאדי משעור ועו"ד מחרום אשרף

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הדיונים בעררים יתקיימו במאוחד.

ניתנה והודעה היום י"ז אב תשע"ה, 02/08/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 1

[פרוטוקול הושט]

החלטה

1. בפני עררים על החלטת בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין), אשר בהחלטתה מהיום הורתה על שחרורן של המשיבות בתנאים מגבילים כאשר בעניינה של המשיבה 1, הורתה, כי היא תשהה במעצר בית מלא בשכונת א - טור בירושלים למשך 10 ימים וכן, קבעה, כי שהייתה כאמור תחת פיקוחם לחלופין ולסירוגין של המשמורנים שנקבעו בהחלטה. עוד הושתו תנאים מגבילים נוספים כמבואר בהחלטה שם. אף בעניינה של המשיבה 2, הורה בית המשפט קמא על שחרורה למעצר בית מלא בכפר סילואן בירושלים תחת פיקוחה של המשמורנית שהוצעה וכן הושתו תנאים מגבילים נוספים כמפורט בהחלטה שם.
2. העוררת משיגה על החלטות אלו של בית משפט קמא ומכאן, העררים שבפני. לדידה של העוררת, דין של המשיבות להיוותר במעצר מאחורי סורג ובריח למשך התקופה שהתבקשה בבקשה להארכת מעצר בבית המשפט קמא.
3. כאמור, העוררת באה בפתחו של בית המשפט קמא כשהיא עותרת להארכת מעצרן של המשיבות ב - 7 ימים כאשר ייחסה לכל אחת מהמשיבות עבירה שעניינה תקיפת אדם לשם שוד בתנאים מחמירים היינו, ניסיון לשוד, עבירה לפי סעיף 403 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. על פי הנטען בבקשה, ביום 1/8/15, בשעת ערב, המשיבות יחד עם אחרות, תקפו את המתלוננות וזאת לשם שוד.
4. בית המשפט קמא בדין קבע, כי עיון בתיק החקירה מלמד על קיומה של תשתית ראייתית המקימה חשד סביר לביסוס המיוחס למשיבות בבקשה. אף אני עיינתי בתיק החקירה ובחומר החקירה הגולמי ובאתי לכלל מסקנה, כי יש בנמצא תשתית ראייתית לביסוס החשד הסביר הצריך בעוצמתו לשלב הזה בו אנו נתונים. יחד עם זאת יודגש, כי החקירה בראשיתה שעה שהאירוע הנטען התרחש ביום 1/8/15 וטרם ניתן לרדת לשורשו של עניין ולבחון את חלקה היחסי של כל אחת מן המעורבות בפרשה דן ולא ניתן לומר לעת הזו, כי ישנה אבחנה קטגורית היורדת לשורשו של עניין בשלב זה.
5. בית המשפט קמא בא לכלל מסקנה, כי ישנו יסוד סביר לחשש, כי שחרור החשודות יביא לשיבוש מהלכי משפט או לפגיעה בראיות בדרך אחרת, זאת נוכח מהות פעולות החקירה הנדרשות, זהות המעורבים באירוע והקשר המשפחתי ביניהם. עוד קבע בית המשפט קמא, כי ישנו יסוד סביר לחשש, כי החשודות יסכנו את ביטחון הציבור ואת ביטחוןן של המתלוננות ומשפחתן באם ישוחררו. אף אני סבורה כדעת בית המשפט קמא, כי מהות המעשים הלכאוריים המיוחסים למשיבות, טיבו של האירוע, תוצאותיו,

מהותו, יש בו כדי ללמד על מסוכנות המשיבות ולהקים עילת מעצר זו בעניין. בתיק החקירה מצוי דו"ח סודי הכולל בחובו פעולות חקירה מהותיות הנדרשות לביצוע. בזיקה לשלב בו נתונה החקירה ובזיקה לפעולות החקירה המהותיות הנדרשות לביצוע ואשר הן מסומנות על ידי באופן בלתי אמצעי בדו"ח מ"מ/1, אשר סומן ע"י בית המשפט קמא, אני סבורה, כי שחרור המשיבות בשלב זה, יש בו כדי להקים חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט ולהשפעה על עדים.

6. בית המשפט קמא מבלי שאלה נעלמו מעיניו, בא לכלל מסקנה, כי יש בנמצא נסיבות אישיות חריגות והומניטריות ובצירוף החלופות שהוצעו שהינן מרוחקות מאוד ממקום האירוע, כמו גם העובדה, כי עניין לנו במשיבות אשר זהו מעצרן הראשון, כי באיזון הראוי ניתן לאיין את עילות המעצר על דרך חלופות המעצר שהוצעו.

7. כאמור ובאספקלריה זו השאלה היא האם עילות המעצר עליהן הצבעתי כמבואר לעיל ובשים לב לשלב בו נתונה החקירה ופעולות החקירה הנדרשות לביצוע, ניתן לאיין את עילות המעצר על דרך חלופות המעצר שהוצעו ואשר אומצו ע"י בית המשפט קמא. לדידי, התשובה לכך הינה שלילית שכן, בשים לב למהות המעשים הלכאוריים המיוחסים למשיבות, בשים לב לשלב בו נתונה החקירה ולפעולות החקירה הנדרשות לביצוע, אני סבורה, כי שחרור המשיבות לחלופות המעצר, יסכל את החקירה ממש, יגדע אותה באיבה ויביא לתוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין.

8. נסיבותיהן האישיות החריגות של המשיבות כאשר בעניינה של המשיבה 1 הינה היותה בהריון מתקדם ובעניינה של המשיבה 2, היותה אם לשני ילדים קטינים, כאשר בעלה הינו אסיר, לא נעלמו מעיני. יחד עם זאת, על בית המשפט לשזור אלה באופן ראוי ומידתי במכלול השיקולים ונקודת האיזון הנדרשת נוכח השלב בו נתונה החקירה ומהות המעשים הלכאוריים המיוחסים ופעולות החקירה הנדרשות לביצוע, נוטה ומביאה למסקנה, כי דין הערר להתקבל וכי יש לעת הזו להותיר את המשיבות מאחורי סורג ובריח.

9. יחד עם זאת, באיזון הראוי אל מול אלה ומנגד, נסיבותיהן האישיות של המשיבות כפי שפורטו לעיל, היותן במעצר זאת לראשונה בחייהן וצורכי החקירה, מביא אותי לכלל מסקנה, כי יש להעתר לבקשה באופן חלקי ובמובן זה דין הערר להתקבל כך שהמשיבות יוותרו במעצר עד ליום 4/8/15, בשעה 14:00.

10. למעלה מן הצריך אציין, כי מן הראוי שבמהלך התקופה שניתנה כאמור, תעשה העוררת כדי להתקדם ולבצע את פעולות החקירה המהותיות והאקוטיות בעניינן של המשיבות כך שתתברר התמונה ויתברר חלקן של המשיבות, אם בכלל, במעל.

11. עוד אבקש לציין, בטרם אחתום החלטה זו, כי אף חלופות המעצר שאומצו ע"י בית המשפט קמא,

לדידי, אין מתאימות בנסיבות העניין ויש בהן הלכה למעשה כדי לגדוע את החקירה באיבה ובכל אופן, אין בהן כדי ליתן מזור לעניין של המשיבות וכדי לאיין את עילות המעצר עליהן הצבעתי כמבואר לעיל.

12. סופו של יום, נוכח האמור לעיל, הערר מתקבל במובן זה שאני מורה על הארכת מעצרן של המשיבות עד ליום 4/8/15, בשעה 14:00.

העוררת תבצע את פעולות החקירה המהותיות הנדרשות במתווה הימים שניתן.

אני מסבה תשומת לב גורמי ליווי שב"ס וכן גורמי החקירה למצבן הנפשי וביתר שאת, מצבה הנפשי של המשיבה 1, כמו גם העובדה, כי היא בהריון וכי יש להעניק לה את כל הטיפול הרפואי הנדרש.

ניתנה והודעה היום י"ז אב תשע"ה, 02/08/2015 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטריט, שופטת